

Sjelesorg og terapi.

- **Sjelesorgen må forholde seg til hele mennesket.**

Gud er Herre både over det åndelige, psykiske, sosiale og fysiske.

- **Det går ingen klare grenser mellom sjelesorg og terapi –**

verken i innhold eller metode. Sjelesorgen er, og bør være, mest opptatt av det åndelige, terapien av det psykiske, sosiale og fysiske. Sjelesørgeren bør kunne oppmuntre til å ta kontakt med en terapeut, og terapeuten bør likedan kunne oppmuntre til å ta kontakt med en sjelesørger.

- **I sjelesorgen er frelse alltid viktigere enn helse.**

Selv om det er viktig å lindre fysisk og psykisk smerte, er det enda viktigere å gi hjelp til å komme i et rett forhold til Gud. Synden er det eneste problemet som er stort nok til å føre oss i fortapelsen.

- **Likedan er det viktigere å leve rett enn å leve godt.**

Sjelesorgen skal gi hjelp til å få det så godt som mulig. Men det er viktigere å leve rett enn godt. Dessuten, i syndefallets verden blir livet aldri smertefritt.

- **Nøytralitet er umulig.**

Sjelesorgen formidler aktivt, Bibelens verdier, etikk, virkelighetsoppfatning og menneskesyn - også når den beveger seg inn på terapiens område. Den er ikke, og kan ikke være, livssynsmessig nøytral! Terapien er heller aldri nøytral ! – selv om den ofte gir seg ut for å være det.

- **Sjelesorgen er *kirkens* tilbud, og skal også være et alternativ til terapi.**

Sjelesorg er ikke mindreverdig i forhold til terapi. Sjelesørgeren bør heller være stolt av å ha noe annet og noe mer å tilby enn psykologen.

- **Sjelesorgen regner med at Gud hører bønn og griper aktivt inn**

med frelse, fornyelse, trøst, helbredelse - og at han kan skape noe nytt både for individet, familien og fellesskapet. Terapien må begrense seg til å bruke menneskelige ressurser.

- **Det er forskjell på det åndelige og det menneskelige.**

Både sjelesorg og terapi kan oppmuntre til å bruke sin vilje og sine ressurser maksimalt innenfor det psykiske, sosiale og fysiske området. Innenfor det åndelige området er det imidlertid umulig å gjøre noe selv. Sjelesørgeren må vite forskjellen på disse områdene.

- **Dårlig sjelesorg er ikke mindre farlig enn dårlig terapi.**

Verken sjelesorgen eller terapien kan overlates til hvem som helst. Det er ikke mindre farlig å bli ledet vill åndelig enn å utsettes for lite hensiktsmessig terapi. Skaden kan bli stor i begge tilfeller.

- **Forskjell på sunt og usunt.**

Religiøsitet kan noen ganger være et resultat av flukt, kompensasjon, nevrotiske trekk, en vanskelig barndom eller et usunt miljø. Sjelesørgeren må vite å skjelne mellom sunn og usunn åndelighet.